

413

Anna Městecká.

Dějepisný obraz z válek husitských

podává

Bohumil Janda.

Matice lidu ročníku IV. číslo 5.

(Běžné číslo 23.)

Zemědělská společnost
pro vydávání knih českých

V PRAZE.

Nákladem spolku pro vydávání laciných knih českých.

1870.

I.

Na den památky sv. Lazara, v druhé polovici prosince léta páně 1423 rozléhal se po výšinách mezi Vysokým Mýtem a Chrastí položených a křivolakými úvaly rozrytých temný hukot a lomoz — po umrzlé, sněhem jen tu a tam poprášené půdě táhl mocný voj Žižkův, vraceje se z válečné výpravy až hluboko do Uher podniknuté. Strašný vůdce vedl voj svůj cestami odlehlými a z celého směru tažení bylo patrné, že se vyhýbá zúmyslně všem pevným a lidnatým místům; oddechnuv si v Poličce vyhnul se i Litomyšli i Vysokému Mýtu, městům lidem Diviše Bořka z Miletínka a Pražanů obsazeným, jen aby s nimi trčiti nemusil. Měť slepý válečník dny strasti a klopotu plné za sebou, vedl lid útrapami války utrýzněný; jen zoufalství by ho bylo mohlo přiměti, aby postavil voj do válečného šiku, neboť neplýtvat nikdy krví a životem vojnů — dětí svých. Na celé zpáteční cestě od Trnavy uherské až hluboko do Moravy zápasil s divokým nepřítelem, po celých šest dnů nemohl si lid jeho od boje oddechnouti a ačkoli důmyslný vůdce unikl všem nástrahám strojeným a zdrtil veškeren odpor v cestu se mu stavící, nesměl přece pomýšleti na odpočinutí, pokud nenalézal se na půdě materské; a dosáhnuv půdy

Kolotavý Arnošt, muž bez pevného základu, jehož osudem vládl pouhý rozmar srdce, jemuž místo rozumu při činu velel okamžitý záchvat lásky, uchýlil se po ztrátě Anny v trpkém poznání své nicoty mezi osamělé zdi svých Černčic; tam trávil bezstarostné dny života svého, nedotknut více mocnými vlnami dějin, jež po několik ještě let bouřily po nivách širé vlasti a jejichž hluk rozléhal se po celé Evropě!

